

## Ob 10-letnici MEPZ Nove Jarše

Naj še spregovorim o kulturnem življenju v Novih Jaršah. Tega pa tudi ni. Zadnje kulturno delo je bil Mešani pevski zbor Nove Jarše. Letos pa smo zaključili 10 letno delovanje tega zbora. Dolga je 10-letna doba, a za pevce, ki si želijo to doseči, hitro mine ta čas, čeprav smo bili vsako sezono zaskrbljeni in v velikih težavah, kako nadaljevati petje brez zborovodja in večkrat tudi z malim številom pevcev. Posameznik je namreč nemočen, pa tudi če je predsednik in če ima najboljše namene. S trdno voljo smo vztrajali, da smo kulturno življenje obogatili vsaj s petjem. Vsa zahvala pa gotovo gre požrtovalni predsednici, katera nikakor ni odnehala, da bi zbor propadel in utihnil. Spet pa je bilo vprašanje, kje pripraviti to proslavo, da bi čimveč krajanov prisluhnilo nam posebno pa še petju. Ravnateljstvo šole Jože Moškrič-Ciril nam je brezplačno odstopilo dvorano (avlo) za naše prostore. Bilo je to 12. marca 1992 ob 18. uri. Razstavili smo vsa priznanja in odlikovanja, katerih se je v 10 letih nabralo kar precej. Najbolj pa smo bili ponosni za 10 letno sodelovanje in priznanje na taboru slovenskih pevskih zborov Šentvid pri Stični. To je res zahvala za ves trud, ki ga nimajo pevci čez vse leto.

Pet strani dolgo kroniko 10 let MEPZ je skrbno pripravila predsednica. Skratka, vso skrb in proslavo je v glavnem bila na njenih ramenih. Zahvaliti se moramo podjetjem Novih Jarš, ki so nam veliko darovali, da smo lahko pripravili to slavnostno prireditev. Ob tej priložnosti so bila podeljena tudi Gallusova odl. (značke). Gallusove značke so bile podeljene: 3 zlate za 25 let petja, 8 srebrnih 15 let in 10 bronastih 10 let. S ponosom smo jih pripeli. Ob praznovanju je bila dvorana nabito polna, pevcem pa so z velikim aplavzom potrdili njihovo ubrano petje. Nastopilo je 22 pevcev

s 15 pesmimi. Malo je v Novih Jaršah takih proslav, zato smo pevci res lahko ponosni, da nam je to uspelo. Tudi na reviji odraslih pevskih zborov smo v Mostah tudi desetkrat nastopili. Naše proslave sta se tudi udeležila sekretar in predsednik ZKO Moste Polje, podelila sta nam tudi Gallusove značke, ter nam čestitala k uspelem 10-letnem sodelovanju.

Zahvaliti pa se moram tudi ravnateljici Nove šole Dušan Kveder-Tomaž, katera nam je nudila brezplačno glasbeno sobo v večernih urah za vaje. Mnogo pa je k uspehu pripomogel tudi naš zvesti zborovodja Bučince Gami, ki na tej šoli tudi poučuje elas-

beni pouk. Nagrajevali smo ga s skromnim honorarjem, katerega nam je nakazovala Zveza kulturnih organizacij Moste-Polje.

Velik del srca sem pustila v teh 10 letih pri pevcih, ne vem, če so to občutili sploh pevci, vzdržala sem iz ljubezni do petja. Za petje je treba imeti tudi čut in milino. Glasbo, petje res lahko razumejo vsi, spodbuja k lepoti, bolj kot karkoli drugega na svetu. Pesmi so večne.

Zelim, da bi v Jaršah še peli in da bi se mladi ogreli za to najbolj naravno izražanje človeških čustev – petja.

KATJA BENEDIK

## DVE PREMIERI MOJEGA GLEDALIŠČA

Moje gledališče je pod pokroviteljstvom Kulturnega doma Španski borci prvič pripravilo igro za odrasle. To je komedija mladega že uveljavlje-

nega hrvaškega pisatelja Mira Gavran MOŽ MOJE ŽENE. Premiera je bila 23. oktobra, doslej pa so že odigrali šest predstav. Komedijo

bodo igrali redno še ves november in december. Publika se zelo intenzivno odziva in je hvaležna za prijeten in smeha poln večer. Igra govori o ra-



**Miro Gavran: MOŽ MOJE ŽENE.** Igrata: Ivo Ban (Jožek) in Iztok Valič (Srečko), prevod Amanda Valič, režija Marjan Bevk, kostumi Janja Korun, inspicent Josip Puh, luč Srečko Brezovar in Miško Vrečič, ton Emil Koprivc in Aco Ilić.

zličnih usodah dveh mož, ki sta si različna tudi po značaju. V Možu moje žene prevladuje besedna in situacijska komika, polna hitrih preobratov, to je igra, ki ponuja duhovit in omikan humor od začetka do konca.

Andersenovo SNEŽNO KRALJICO je v nove tančice odel Feri Lainšček. Iz znane pravljice je tako nastala lepa poetična igra. Po Plesočem osličku je to druga lirična pravljica, ki jo je postavilo na oder MOJE GLEDALIŠČE, prepletena pa je z dinamičnimi humorističnimi sestavinami. Premiera je bila 14. novembra, redno pa jo bodo igrali v otroških sobotnih popoldnevih, pripravili pa so tudi predstave za šole in druge obiskovalce.

MARJAN KOVAČEVIČ-BELTRAM

## KNJIŽNICA JOŽETA MAZOVCA

PROGRAM POSEBNIH OBLIK DELA V KNJIŽNICNIH ENOTAH MOSTE-POLJE, NOVE FUŽINE, NOVE JARŠE IN ZALOG.

### ● ENOTA MOSTE:

Ure pravljic: vsak četrtek ob 16.30  
19. 11. – Frederik  
26. 11. – Dinga Dang Dong  
Nagradna uganka: Igrajmo se gledališče  
Knjižna razstava: Sprehod po Ljubljani  
Računalništvo: V enoti uvajamo računalniško iskanje knjižnega gradiva prek programa OPAC. Terminal lahko uporablja bralec samostojno ali pa zahteva pomoč knjižničarja.

### ● ENOTA ZALOG

Ure Pravljic vsako sredo ob 16.30

18. 11. – Trije mali prašički

25. 11. – Nasmeh Kuštravega Andija  
Nagradna uganka: Ali poznaš naslov te knjige?

Knjižna razstava: Biografije znamenitih ljudi, razstava »Stari učbeniki« stalna razstava: Moja najljubša knjiga.

Likovna razstava: Na ogled je stalna razstava mineralov in fosilov.  
Likovna delavnica: vsak četrtek ob 16.30

### ● ENOTA NOVE JARŠE

Ure pravljic vsak torek ob 16.30

17. 11. – Jenny in Yupi

24. 11. – Valter in Pepi

Nagradna uganka: Prišla je jesen

Knjižna razstava: Film in fotografija

Likovna razstava: Otroške risbe Likovne delavnice iz Zaloga

### ● ENOTA POLJE

Ure pravljic vsak četrtek ob 16.30

19. 11. – Srečni konj

26. 11. – Ogg

Nagradna uganka: Jesenska uganka

Knjižna razstava: Slovenska arhitektura

Likovna razstava: tempere in gvaši Matjaža Roliha.

## BIOENERGETSKE USLUGE

Kako priti do notranje življenjske energije in izboljšanja počutja? (ozdravitev večjih obolenj, sklepov, hrbtenice, glave, astme, alergije...)

**TAVRIJA, d.o.o.,**  
informacija tel. 061/  
453-532 od 15. do  
19. ure

## SIMON HOČEVAR – KANUIST, KI LJUBI SOČO

Simon Hočevar je veliko več kot le 18-letni dijak iz Podmolnika. Je dober kanuist in izreden tekmovalac v slalomu na divjih vodah. Kot tekmovalca kajakaško kanuističnega kluba Ljubljana tekmuje v kanuju enosedu in kar po vrsti osvaja kolajne na mednarodnih tekmovanjih.

Eno izmed takih tekmovanj je potekalo v začetku novembra letos v angleškem Langollenu pri Liverpoolu, kjer so poleg domačih tekmovalcev tekmovali tudi vsi letošnji nosilci medalj s svetovnega prvenstva in olimpijskih iger. Simon je zmagal med mladinci, absolutno pa zaostal le za članom de Montijem iz Italije. Premagal je celo olimpijskega zmagovalca iz Barcelone Pollerta. Simon je sicer tako dober, da zadnji dve leti tekmuje kar med člani, toda po starosti sodi še med mladince in je tako nastopil tudi na letošnjem mladinskem svetovnem prvenstvu v začetku julija v kraju Otta na Norveškem.

Tam je zmagal kar trikrat, dvakrat posamično in enkrat skupinsko, enkrat je bil tretji. Prav posebno mesto

v zbirki njegovih tekem zavzema generala za člansko svetovno prvenstvo v Mezzani, kjer bo tekmovalje prihodnje leto. Na letošnji generala je v izredno hudi konkurenci Simon osvojil 5. mesto.

Simona je naučil veslati oče, ki je bil tudi sam tekmovalac in državni reprezentant. Kot oče, se je tudi Simon odločil za kanu enosed in skoraj lahko rečemo, da je pri Hočevarjevih strast do športov na divjih vodah v krvi.

Kanuisti tekmujejo v dveh vrstah: spustu in slalomu. Simonu je bolj všeč slalom, saj pravi, da je veliko bolj zanimiv. Trenutno tekmuje še v obeh vrstah, za prihodnost pa še ne ve. Pravi, da lahko ena vrsta paspi, če bolj treniraš drugo. V prihodnosti name-

ravajo na tekmovanja uvesti spust, ki bo namesto 3–5 km dolg 2 × 100 m. Časa obeh spustov se bosta seštelala in dala končen rezultat. Tako bo spust zanimivejši za tekmovalce in tudi za gledalce.

Na vprašanje, katera reka se mu zdi najlepša, pa Simon odgovori takole: »Zagotovo je ena najlepših Soča. Ne zato, ker je pri nas, ampak zato, ker je drugačna od vseh. Nikjer ni take vode, kot na Soči. Drugače je. Velike skale so in voda se ustavlja, nastajajo tolmoni. Tudi za turizem je ta reka gotovo najlepša. Težka je, toda vsak se lahko pelje po njej, saj se ob bregu lahko ustavlja.«

Če hočeš postati kanuist, pravi Simon, moraš imeti predvsem veselje do tega športa, oglašiti se moraš v klubu in potem začneš. In strah te ne sme biti.

Za dobre dosežke in dobre treninge je treba marsikaj storiti. Simon trenira pod nadzorom trenerja Andreja



Jelenca v okviru KK kluba Ljubljana, kot sponzorja pa Simonu pomagata športna trgovina Partner s Fužin in bistro Štoklja.

Simon je začel z veslanjem leta 82, torej v 1. razredu, in to namerava

početi še kar nekaj časa. Zase pravi, da je še mlad in da ima čas. Zapomnite si njegovo ime! Že prihodnje leto bo v Mezzani v Italiji svetovno člansko prvenstvo.

Mnogo uspeha! TANJA BRICELJ